

Farsi - In Search of Freedom

(Preached by Cheryl Williams at Footscray Baptist, June 23rd, 2024 - Leviticus 19:33-34, Matthew 2:13-15 & Mark 4:35-43)

ژوئن 23، Footscray Baptist، در جستجوی آزادی (موعظه شده توسط شریل ویلیامز در لایوان 33-19-34، متی 13:2-15 و مرقس 35:4-43) برخی از دوستان من در مدرسه - 2024 فرزندان افرادی بودند که پس از جنگ جهانی دوم به عنوان پناهنده به استرالیا آمده بودند، اما در آن زمان من معنی آن را نمی فهمیدم. زمانی که به دانشگاه رفتم اولین بار با یک پناهنده آشنا شدم. در دهه بود و این مرد پس از جنگ ویتنام از ویتنام آمده بود. داستان او بی شباهت به بسیاری از 1980 پناهندگان ویتنامی دیگر نبود، او با تعدادی از خانواده اش فرار کرده بود، در جنگل مخفی شده بود تا اینکه آنها توانستند سوار یک قایق ماهیگیری چروکیده شوند و سفر به استرالیا را آغاز کنند. در طول مسیر مورد حمله دزدان دریایی قرار گرفتند. استرالیا در آن زمان از این افراد استقبال کرد و به آنها در اسکان مجدد کمک کرد و در مورد او، او را قادر ساخت تا به دانشگاه برود. علیرغم آسیب‌هایی که Telstra متحمل شده بود، او احساس آزادی را در اینجا پیدا کرد و به یک شغل بسیار ارشد در ادامه داد. او و دیگرانی مانند او می دانستند که سوار شدن بر قایق در میان طوفان و از ترس جان خود چه حسی دارد، درست مانند کاری که شاگردان در داستان امروز ما انجام دادند. عیسی امنیت آنها را فراهم کرد، 40 سال پیش این کشور به آن پناهندگان خوش آمد و امنیت داد. همانطور که می‌توانیم، از خوانش‌های امروزمان ببینیم، کتاب مقدس درباره نحوه رفتار ما با پناهندگان، پناهجویان، خارجی‌ها غریبه‌ها یا بیگانگان در میان خود بسیار واضح است. کتاب مقدس عبری واضح است - شما باید بیگانه را مانند خودتان دوست داشته باشید، زیرا به یاد داشته باشید که شما هم همین تجربه را در مصر داشتید. بدون اما و اگر در مورد آن. سپس در قرائت دوم خود می‌بینیم که عیسی نوزاد به دلیل پادشاهی ظالم با خانواده اش مجبور می‌شود دوباره به مصر پناه ببرند. همانطور که عیسی رشد می‌کند، او به طرق مختلف و بارها به ما می‌گوید که چگونه باید با غریبه‌ها رفتار کنیم - ما باید از نیازهای آنها استقبال کرده و آنها را تأمین کنیم، در این کار به مسیح خدمت می‌کنیم. جنسیت و قومیت در ملکوت خدا بی ربط است. نحوه برخورد استرالیا با پناهجویان از 11 سپتامبر تغییر کرده است و من از خودم می‌پرسم که چرا ما به عنوان مسیحی با توجه به آنچه که داستان دینی ما در این مورد می‌گوید، نسبتاً در این مورد سکوت کرده‌ایم. هر فردی در این دنیا حق پناهندگی، پناهندگی و امنیت دارد، غیرقانونی نیست و از صف نمی‌پرد و به نظر من علیرغم تغییر در دولت، ما همچنان در نحوه برخورد با این افراد خشن هستیم. آیا نباید در مورد استقبال از مردم سر و صدای بیشتری ایجاد کنیم - و امنیت را برای آنها فراهم کنیم. دلایل زیادی وجود دارد که مردم باید وطن خود را ترک کنند روستاهای زادگاهشان سوخته و آواره شده‌اند - آنها فقط به خاطر شریک شدن نوشیدنی با همسرشان شلاق خورده‌اند - آنها توسط پلیسی که به دنبال خواهر و برادری آمده بودند مورد آزار جنسی قرار گرفته‌اند - آنها به دلیل ارتکاب جرم توسط دیگری متهم شده‌اند - آنها پایان نامه کارشناسی ارشد خود را توسط استاد راهنما گرفته‌اند و به دلیل جرات پرسیدن سؤال به عنوان کار آنها به پایان رسیده است. حجاب خود را نادرست داشته‌اند و گزارش شده‌اند - آنها در کلاس حقوق دانشگاه خود سؤال کرده - اند و در راه خانه رفته‌اند - آنها مسیحی شده‌اند - آنها تمام آثار هنری خود را در نمایشگاهی توسط پلیس تخریب کرده‌اند و به دلایل بسیاری دیگر. زمانی که در ابتدا به استرالیا رسیدند، برخی به

وومرا در بیابان فرستاده شدند و زندانی شدند. من یک بار با یک افغان ملاقات کردم که در وومرا بود - و او به من گفت که او را هرگز با نام صدا نمی زدند و تنها با یک شماره به او اشاره می کردند اولین گام در غیرانسانی کردن مردمی که به دنبال آزادی بودند. سپس آنها را برای مدت زمان فوق العاده ای در خارج از ساحل بازداشت کردند. هنوز پس از گذشت بیش از یک دهه، بسیاری از آنها وضعیت ویزای خود را حل نکرده اند و مجبور شده اند در بلا تکلیفی و بلا تکلیفی زندگی کنند و به تروما آسیب وارد کنند.

عیسی که دریا و ترس شاگردانش را آرام کرد برای این مردمی که از دریای طوفانی جان سالم به در برده اند اما در اینجا استقبال واقعی نکرده اند، چه می کند؟ پیروان عیسی چه باید بکنند؟ یک دهه پیش کشیش تری نگوین که خود یک پناهنده ویتنامی بود با یک قایق ماکت و سه پناهجو (و یک خدمه پشتیبانی) از کلیسای باپتیست برانسویک به راه افتاد تا به سمت مجلس پارلمان در کانبرا برود (تصویر را نشان دهید) هدف او این بود که با گذاشتن قایق در آنجا (هنوز در مجلس پارلمان است) به خاطر هدیه ای که او و خانواده اش تجربه کردند از استرالیا تشکر کند. او همچنین می خواست آگاهی را برای عدالت برای افرادی که به دنبال پناهندگی هستند افزایش دهد، زیرا کاملاً از اینکه اوضاع تغییر کرده است آگاه بود، به همین دلیل با سه پناهجو - دو ایرانی، یکی که به عنوان یک خردسال بدون همراه و یک فرد کرد به اینجا رسیدند، رفت. او از جایی که از او پذیرایی و پذیرایی شده بود آگاه بود، سه نفری که با ترس و تنبیه راه می رفت و با این حال همه آنها به سادگی به دنبال آزادی بودند. یکی دیگر از دوستان پناهجو یک هنرمند است و بر روی صفحه نمایش شما قسمت هایی از دو نقاشی وجود دارد که وضعیت اسفبار کسانی را که به دنبال آزادی سوار قایق نشستی می شوند را به تصویر می کشد. عکس های بعدی هم مال اوست اما بعد از اینکه او استقبال و مهمان نوازی را در این کشور تجربه کرد و فکر می کنم نشان دهنده احساس امید به آینده است. دعای من این است که همه پناهجویان در میان ما استقبال و مهمان نوازی، رحمت و مهربانی و نوع امنیت عیسی را در هنگام آرام کردن دریای طوفانی تجربه کنند. آمین